

מדינת ישראל

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 8/11/21

1.3.2022

ועדת משמעת לפי סעיף 44 (א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז - 1976

דר' איריס לייטרסדורף – יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי

דר' יואב גרונוביץ – נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד עירית אלטשולר – נציגת היועץ המשפטי לממשלה

הקובל: המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות על ידי עו"ד תומר דגני חנית
התובע הראשי, לשכת היועץ המשפטי, משרד הבריאות

נ ג ד

הנקבל: דר' ישראל לזין על ידי עו"ד אורית פרץ פרוקס

דין וחשבון לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז - 19761. הקובלנה

ביום 23.11.2021 הגיש דר' ספי מנדלוביץ, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה נגד דר' ישראל לזין, רופא מורשה בעל רישיון מס' 13659 (להלן- הנקבל) מכוח האמור בסעיף 41(5) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976 (להלן- הפקודה), בגין הרשעתו בעבירות פליליות שלא על פי הפקודה שיפורטו בסעיף 3 להלן.

2. הוועדה

שר הבריאות מינה אותנו כוועדה שתדון בקובלנה (להלן- הוועדה). הוועדה קיימה דיון

אחד ביום 8.2.2022 ובו הופיעו מטעם הקובל עוה"ד תומר דגני חנית, הנקבל ובאת כוחו עוה"ד אורית פרץ פרודקס.

3. האירועים ברקע הקובלנה

ברקע הקובלנה, עומדת הרשעתו של הנקבל ב- 750 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; - עבירות רבות של ייצוא סמים מסוכנים לפי סעיף 13 (בטעות נרשם בהכרעת הדין 313) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973; - 34 עבירות של מסירת ידיעות כוזבות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

על פי כתב האישום הפעיל הנקבל אתר אינטרנט למכירת תרופות ושילוחן למקומות שונים בעולם בהם ארה"ב ורוסיה, תרופות אשר רכש בין השנים 2016-2019 בבתי מרקחת תוך שימוש ב-750 מרשמים פיקטיביים, בהם מילא פרטי מטופלים פיקטיביים, תוך שימוש בצילומי דרכונים ישנים שהיו ברשותו, ותוך הצגת מצג שווא לבתי המרקחת לפיו המטופלים הפיקטיביים הם אזרחים זרים המטופלים אצלו במסגרת תיירות מרפא. זאת למרות שצילומי הדרכונים היו של מטופלים בהם טיפל הנקבל בעבר ואשר כבר לא שהו בישראל ושלא היו באמת מטופלים על ידו. התרופות שנרכשו כאמור על פי המרשמים שהנפיק הנקבל ומכר בסכום של כ-2.6 מיליון ₪, נשלחו על פי הזמנה באתר האינטרנט שהפעיל הנקבל לרוסיה וארה"ב, למטופלים שהנקבל איבחן באמצעות שיחות באמצעים שונים, ללא תיעוד, וכך ייצא למדינות האמורות ללא היתר או רישיון כדין תרופות בהן פנטניל, פרקוסט ורטלין, המהוות סמים מסוכנים כאמור בפקודת הסמים המסוכנים. את התרופות שלח הנקבל לחו"ל באמצעות דואר ישראל, תוך ציון שמדובר בדוגמיות לתרופות, בניגוד לתוכן האמיתי שהוא כמות רגילה של תרופות, תוך שהוא דיווח למע"מ 34 פעמים, כי הכנסותיו הינן מייצוא ולכן פטורות ממע"מ, והסתיר את העובדה כי ייצא תרופות ללא היתר ומדובר בעיסקה שאינה חוקית ועל כן היה עליו לשלם את המע"מ.

בגין האמור הוגש נגד הנקבל כתב אישום בתיק פלילי 6145-10-21 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, וביום 9.11.2021 הורשע הנקבל במסגרת הסדר טיעון על סמך הודאתו בעבירות אלה (על פי כתב אישום מתוקן לצורך הסדר זה). עונשו של הנקבל טרם נגזר בעת מתן דין וחשבון זה.

4. ההליך בפני הועדה

4.1. בראשית הדיון, הודתה ב"כ הנקבל, עו"ד פרץ פרוקס, בשם מרשה, בביצוע עבירת משמעת כאמור בקובלנה, קרי, כי הורשע בעבירה פלילית שלא לפי הפקודה כאמור בסעיף 41(5) לפקודה. משכך הודיעה הועדה כי תמליץ לשר הבריאות לקבוע שהנקבל עבר עבירות משמעת כאמור בקובלנה, והצדדים טענו לעניין אמצעי המשמעת. להשלמת התמונה ולמעלה מן הצורך, יצויין, כי קודם לדיון הגישה ב"כ הנקבל את בקשתו (בצירוף חוות דעת רפואית על מצבו הנוכחי), שוועדת זו תמליץ "לבטל את רשיונו לצמיתות ללא מיצוי ההליך המשמעתי", כך שההמלצה "תייתר את ההליך

המשמעתית", וזאת "על רקע גילו המבוגר ובשל הדרדרות הולכת ונמשכת במצבו הרפואי..." שבגינם אין הנקבל עובד כרופא כבר כשנתיים ואין בכוונתו להמשיך לעסוק עוד במקצועו. ב"כ הקובל הסכים לבקשה שכן לא ראה בה בקשה מחוץ להליך המשמעתית, אלא ראה בה ויתור של הנקבל על זכותו להתגונן (כאמור בסעיף 44 לפקודת הרופאים) במסגרת הליך זה, ודבק בעמדתו, ואף סבר, כפי שצוין במהלך הדיון, כי הוועדה רק צריכה לתת דין וחשבון למי שמינה אותה וזאת מכוח סעיף 44(ה) לפקודה, ללא המלצה, ובמקרה שבפנינו, רק לדווח כי הנקבל הרופא לא רוצה להיות יותר רופא. זאת ותו לא. כך אף שהובהר הן בהחלטות הוועדה והן בעת הדיון בפניה, כי וועדה זו הינה וועדה הפועלת במסגרת ברור קובלנה בהליך משמעתית בשל עבירת משמעת של רופא מורשה, והיא גורם מייעץ לשר הבריאות המסייע לו בגיבוש החלטתו בהליכי קובלנה בהליך משמעתית לפי פקודת הרופאים, ואין היא מוסמכת להמליץ על ביטול רישיונו של רופא בשל מצבו הרפואי או כושרו הגופני או הנפשי לעסוק ברפואה. ובהתייחס לדברי ב"כ הקובל הביעה הוועדה את תמיהתה נוכח טענתו, כי היא יכולה להגיש דין וחשבון ללא המלצה במסגרת ההליך המשמעתית על בסיס רצון הנקבל לוותר על רישיונו ולא לעבוד יותר כרופא בשל מצבו הרפואי, וזאת שלא במסגרת ברור קובלנה.

כאמור, בתחילת הדיון הודתה ב"כ הנקבל בשמו בביצוע עבירת משמעת, לאחר שחזרה בה מבקשתה כאמור לעיל.

לפיכך טענו באי כוח הצדדים לאמצעי המשמעת שראוי להשית על הנקבל.

4.2. לעמדת הקובל, מדובר במקרה חריג שבו אמצעי המשמעת המתאים הוא ביטול רישיונו של הרופא לעסוק ברפואה. המקרה חריג לדעתו הן מבחינת הסכום שבו מדובר – "סכומים אסטרונומיים", מאות מרשמים, רוחב ועומק שנדיר להתקל בו בהליכים אלה, ומנגנון שפעל לאורך מספר כמה שנים. לא מדובר בארוע אחד, חד פעמי, כמו במקרה של גונן שגב (שרישיונו בוטל) או כמו במקרה של דר' נאסר חביב (החלטה 01-14) שבו מדובר אמנם במעשה מגונה אך ארוע חד פעמי, ואף שכב' השופט סטרשנוב החליט שאין מקום לביטול הרישיון, הרי שהחליט להתלות את רישיונו של הנקבל לעשר שנים (מיום שיחזור לארץ).

לדעת ב"כ הקובל התליה לשנים בודדות אינה רלבנטית במקרה זה, ואמצעי המשמעת המתאים הוא ביטול רישיונו של הנקבל.

4.3. לעמדת ב"כ הנקבל אין מקרהו של הנקבל מצדיק אמצעי משמעת של ביטול הרישיון, אלא התלייתו לתקופה של שנתיים בלבד, זאת אף שלדבריה בראשית טיעוניה הנקבל מצהיר שאין הוא מתכוון להמשיך לעבוד כרופא, שאינו מוכן לסכן מטופלים בשל נסיבות אישיות רפואיות (שלא היו רלבנטיות לתקופה נשוא האישומים). על כך חזרה בהמשך דבריה, וטענה כי הנקבל לא יעסוק ברפואה גם אם יוותר הרישיון בידו, אך להותרת הרישיון יש משמעות מנטלית ומוראלית, שמירה על כבודו העצמי כאדם ורופא עתיר זכויות, ויחד עם זאת ציינה, כי "כל מה שהוא יכול לעשות ברמה הפרקטית זה לתת חוות דעת שניה או לעבוד במוסד מפוקח...".

לטענת עו"ד פרץ פרוקס חרף כתב האישום החמור, לא מדובר במקרה קיצוני המצדיק ביטול רישיון בהינתן כל העונשים שכבר הוטלו לדעתה על הנקבל, קרי, עצם ההרשעה בפלילים, תשלום מלא המע"מ והקנס בסכום כולל של כ-1.2 מיליון

ש, התליית הרישיון הזמנית ל-6 חודשים (שתסתיים בחודש מאי הקרוב) וגזר הדין הצפוי, כאשר לפי הסדר הטיעון הפרקליטות תוכל לעתור ל-12 חודשי מאסר, מה שמצביע לטענתה על גישה לקולא ממנה יש ללמוד גם בהליך המשמעת.

ב"כ הנקבל פרטה לפני הועדה את הרקע והנסיון המקצועיים העשירים של הנקבל, רופא אורולוג בן 73, בעל נסיון של כ-50 שנה, ששנים רבות עבד בסקטור הציבורי והגיע לתפקידי ניהול בכירים, ביניהם סגן מנהל בית החולים סורוקה, מנהל מחלקת בתי חולים מטעם קופת חולים כללית, ומנהל בית החולים לוינסטיין, ארגן עם הסוכנות היהודית קורס לימודי רפואה מערבית ברוסיה, והשתתף במשלחות הצלה, כתב מאמרים רבים וספרים, ערך כתבי עת רפואיים. עם פרישתו מהסקטור הציבורי החל לעסוק במקצוע באופן פרטי, עסק בפרויקט ענק של הקמת בנק דם במוסקבה, שם התוודע לכך שהטיפולים הרפואיים שם מאד לקויים, העלות אסטרונומית והרבה תרופות שם מזויפות, ועל כן הקים בארץ חברת תיירות המרפא לחולים שרובם הגיעו לארץ מרוסיה וגם מארה"ב, רובם חולים אונקולוגים אך עסק גם בתחום הפריה חוץ גופית, למטופלים נתן חוות דעת מקצועיות והפנה לקבלת טיפול למוסדות שונים, ובמקביל המשיך להנפיק להם תרופות בארץ וגם כשחזרו לחו"ל, וזו לטענת ב"כ הנקבל משמעות ייצוא הסמים שבו הורשע הנקבל.

לטענת ב"כ הנקבל המניע למעשיו אינו תאוות בצע, לא מדובר בסחר סמים אלא בסיוע בתום לב למטופלים שהגיעו למרפאה במסגרת תיירות המרפא שזקוקים לתרופות, ואין להם אפשרות להשיג תרופות באותה רמה בארצם, כמו ברוסיה או באוזבקיסטן או שהתרופות שם מזויפות. אולם מאחורי כל מרשם נמצא חולה אמיתי שנמצא בחו"ל, אלא שהוא חולה שטופל על ידי הנקבל בעבר בישראל או שקבל דיאגנוזה לגביו דרך רופא בחו"ל שהיה רושם מרשמים, והנקבל היה שולח את התרופות, כאשר היה לכך לטענתה תיעוד חלקי, שלא נמצא.

לטענת עו"ד פרץ פרוקס, בהסתמך על החלטות קודמות שהוגשו לוועדה, בביטול רישיון - שהוא סנקציה חריפה כדברי כב' השופט סטרשנוב בעניין דר' נאסר חביב - יש לנקוט רק במקרים נדירים ויוצאי דופן, ועניינו של הנקבל אינו חמור ביותר, לא מדובר במטופלת שהורדמה ונאנסה או מטופל שמת בעקבות טיפול רשלני, ולא כמקרים אחרים בהם בוטל רישיון, כמו הברחת כדורי אקסטזי, סחר באיברים, מעשה סדום בקטין או הריגה על רקע כבוד המשפחה, ועל כן אמצעי המשמעת של התליית רישיון לשנתיים מתאים למקרה זה בו יש משמעות מנטלית לרישיון לרופא ותיק עתיר זכויות.

4.4. יום לאחר הדיון, בהסכמת ב"כ הנקבל, בקש הקובל להגיש אסמכתא נוספת לתקדים רלבנטי. למרות אישור הועדה, אסמכתא כזו לא הוגשה.

5. המלצת הועדה

5.1. עניינו ברופא שהורשע בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בביצוע עבירות פליליות על פי מספר חוקים. אין, ולא היתה מחלוקת בין הצדדים, כי מעשיו של הנקבל הם בגדר עבירת משמעת על פי סעיף 41(5) לפקודה (הרשעה בעבירה פלילית שלא על פי הפקודה), והנקבל הודה בכך. הועדה ממליצה, איפוא, לקבוע כי הנקבל עבר עבירת משמעת כאמור לעיל, ולהלן

תתייחס לאמצעי המשמעת שראוי לדעתה להטיל על הנקבל.

5.2. בהתייחסו למקרים בהם הורשע רופא בעבירה שלא על פי פקודת הרופאים אמר בית המשפט העליון בע"א 412/90 משה אליהו (פ"ד מד(4) 422), כי עניינו של הדין המשמעותי היא בהסקת המסקנה מה ההשלכה, אם בכלל, להרשעה, על עיסוקו של הנידון ועל תפקודו המקצועי, בציינו כי הוראה כאמור לא נקבעה לגבי כל מקצוע אלא רק לגבי המשתייכים למסגרת מקצועית מסוימת בהם נדרשת רמת התנהגות מיוחדת וקפדנית ביותר הנובעת מייעודו של המקצוע וממעמדו החברתי.

באותו עניין מדובר היה במכירת אישורים רפואיים כוזבים תמורת כסף, ובית המשפט ציין כי רופא העושה זאת, פוגע בייעודו ובתדמיתו של מקצוע הרפואה וזורע בציבור תחושה כי אין לסמוך על אישורו של רופא.

בהתייחסו לשיקולים בהליכים משמעתיים, קבע בית המשפט העליון בע"א 10979/04 ליביו לאור נ. שר הבריאות (פ"ד נט(6) 357), כי השיקול המרכזי הוא האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים, ומפני אינטרס זה נסוגות הנסיבות האישיות של הרופא, כדברי השופטת חיות (כתוארה דאז) בעמ' 362:

"השיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים שבנידון הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים....לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל...."

וכדברי השופטת פרוקצ'יה באותו עניין – "ניקיון כפיו של העוסק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחי גם לקיומה של רמה רפואית-מקצועית ראויה המקרינה במישרין על שלום האדם ועל חיי אדם".

וראו גם דבריו של הנשיא ברק בע"א 50/91 אדגר סבין נ. שר הבריאות (פ"ד מז(1) עמ' 27: "אין לתחום את השיקולים הרלוונטיים בקביעת העונש המשמעותי... יש לנקוט לעניין זה אמת מידה גמישה, אשר תאפשר להביא בחשבון, בכל מקרה ומקרה, גם את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של רופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעתית-מקצועית להגן. בין אילו ניתן למנות את האינטרס בהרתעה כללית... את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע... ואת אמון הציבור במקצוע...."

5.3. בקובלנה שבפנינו עסקין ברופא בעל מומחיות בתחום האורולוגיה, בעל ותק של כ-50 שנה במקצוע הרפואה, אשר מלבד פעילותו בתחום התמחותו מילא תפקידים בכירים ביותר בפן הבכיר הניהולי של המקצוע – סגן מנהל בית חולים סורוקה, מנהל בכיר בקופת חולים ומנהל בית החולים לוונישטיין. ככזה, היה אמור להיות מודע אף יותר ובקי יותר מרופאים מן השורה, בהתנהלות המקצועית והמנהלית הנדרשת מרופא.

ניתן להניח כי במסגרת אחריותו בניהול מוסדות רפואיים, הנקבל אף פעל בעצמו להתוות נהלי עבודה, לבקר ולפקח ולוודא שהפעילות הרפואית במוסדות אלה אכן מתנהלת כנדרש ובהתאם לדרישות החוקיות ולנהלים השונים, ביניהם כאלו המתייחסים לסמים מסוכנים, ניהול רשומות רפואיות ושמירתן, מתן שירותי בריאות מרחוק לאנשים במדינה אחרת וכיוצ"ב. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בנרקוטיקה, תחום בו נדרשת זהירות רבה יותר והקפדה בשמירה על ההגבלות

שבחוק, הנהלים והכללים, מחשש לשימוש לרעה. לא זו אף זו, יש להניח כי כרופא - מנהל בכיר מאד, מנוסה ופעיל הכיר הנקבל את משבר (מגיפת) האופיואידים בארה"ב שהביא להתמכרות קשה עם עליה בתמותה.

והנה, עם סיום עבודתו רבת השנים בסקטור הציבורי, פנה הנקבל לעיסוק במקצוע בסקטור הפרטי – בין היתר יזם והפעיל תיירות מרפא, והקים בנק דם במוסקבה - אך כאן מעד, כפי שבא הדבר לידי ביטוי בעובדות שבכתב האישום.

כפי שפורט בסעיף 3 לעיל ובכתב האישום, הנקבל הפעיל אתר אינטרנט למכירת תרופות ושילוחן למקומות שונים בעולם בהם ארה"ב ורוסיה (אוזבקיסטן שצוינה על ידי ב"כ הנקבל בעת הדיון, אינה מוזכרת כלל בכתב האישום), תרופות אשר רכש בין השנים 2016-2019 בשני בתי מרקחת תוך שימוש ב-750 מרשמים פיקטיביים בהם מילא פרטי מטופלים פיקטיביים, תוך שימוש בצילומי דרכונים ישנים שהיו ברשותו, ותוך הצגת מצג שווא לבתי המרקחת לפיו המטופלים הפיקטיביים הם אזרחים זרים המטופלים אצלו במסגרת תיירות מרפא. זאת למרות שצילומי הדרכונים היו של מטופלים בהם טיפל הנקבל בעבר ואשר כבר לא שהו בישראל ושלא היו באמת מטופלים על ידו.

בין התרופות שנרכשו כאמור על פי המרשמים שהנפיק הנקבל ומכר (בסכום של כ- 2.6 מיליון ₪) היו תרופות המהוות סמים מסוכנים כאמור בפקודת הסמים המסוכנים, בהן, במינונים שונים, עשרות אריזות של מדבקות פנטיל, אלפי כדורי רטלין (154 אריזות המכילות 30 כדורים) ואלפי כדורי פרקוסט (302 אריזות המכילות 20 כדורים), שנשלחו ללא היתר או רישיון כדין על פי הזמנה באתר האינטרנט שהפעיל הנקבל לרוסיה וארה"ב, למטופלים שהנקבל איבחן באמצעות שיחות באמצעים שונים ללא תיעוד.

את התרופות שלח הנקבל לחו"ל באמצעות דואר ישראל, תוך ציון שמדובר בדוגמיות לתרופות, בניגוד לתוכנן האמיתי שהוא כמות רגילה של תרופות, תוך שהוא דיווח למע"מ 34 פעמים כי הכנסותיו הינן מייצוא ולכן פטורות ממע"מ, והסתיר את העובדה כי ייצא תרופות ללא היתר ומדובר בעיסקה שאינה חוקית ועל כן היה עליו לשלם את המע"מ.

5.4. כאמור לעיל, לטענת ב"כ הנקבל המניע למעשיו אינו תאוות בצע, לא מדובר בסחר סמים אלא בסיוע בתום לב למטופלים שהגיעו למרפאה במסגרת תיירות המרפא שחזרו למדינותיהם, שאינם יכולים להשיג תרופות בארצותיהם, כאשר מאחורי כל מרשם נמצא חולה אמיתי, וכך גם ביועוד מרחוק או דרך רופאים שנתנו דיאגנוזה, כאשר היה לכך תיעוד חלקי.

אלא שדברים אלה אינם מתיישבים עם העובדות בהן הודה הנקבל בבית המשפט המחוזי ובפנינו, ושבגיין הורשע כאמור לעיל.

הנקבל הורשע בייצוא התרופות "למדינות רוסיה וארה"ב" (ההדגשה שלנו) (אישום שני סעיף 2 לכתב האישום, אף שלפי המבוא לכתב האישום מכר ושלח תרופות למקומות שונים בעולם, בהם מדינות אלה).

האמנם התרופות שצוינו לעיל, נשוא כתב האישום, אינן ניתנות להשגה בארה"ב? האם זו מדינה שבה רמת הרפואה כה ירודה, הטיפולים הרפואיים בה כה לקויים וקיים בה מחסור בתרופות ברמה טובה או שפוושה בה השימוש בתרופות מזויפות כפי שנטען מטעם הנקבל? מה גם שאין להוציא מכלל אפשרות שחלקן של התרופות שצוינו אף מיובאות לישראל מארה"ב. מעשיו של הנקבל - רכישת נרקוטיקה בישראל ומשלוחה בין היתר לארה"ב – בוצעו במהלך השנים 2016-2019, בדיוק

באותה תקופה בה ארה"ב מתמודדת עם מגיפת התמכרויות ושימוש גובר והולך באופיואידים, משבר (מגיפת) האופיואידים שהביא להתמכרות קשה עם עליה ניכרת בתמותה, ואשר היה על המדוכה בעולם כולו כולל ישראל, וקבל פרסום רב ואזהרות של ארגוני הבריאות וגופים רגולטוריים בארה"ב, ופעולות ממוקדות ומתעצמות בארה"ב עוד משנת 2011, להגביל ולצמצם את השימוש בהם. לא זו אף זו.

הרי מדובר על פי עובדות המקרה במכירת תרופות בכמות גדולה שהוזמנו באתר האינטרנט אותו הפעיל. האמנם זו הדרך המקובלת לקבלת תרופות על ידי מי שהיו מטופלים בעבר? שהרי אם באלה מדובר, כי אז היה מצופה שיפנו ישירות למקום בו טופלו ולרופא על ידו טופלו, ולא באמצעות אתר אינטרנט. והרי מדובר על "מטופלים אשר עזבו את ישראל ואינם מטופלים באמת ע"י הנאשם" (אישום ראשון סעיף 6 לכתב האישום) אשר הנקבל עשה שימוש בפרטי דרכוניהם, קרי, לא מדובר במי שהיו מטופליו של הנקבל בעבר והוא ממשיך לטפל בהם, אלא באנשים שאינם מוכרים לו ואשר אובחנו על ידו "באמצעות שיחות באמצעים שונים ללא תיעוד" (אישום שני סעיף 3א לכתב האישום). וגם אילו היה מדובר באנשים שהנקבל הכירם בעבר כטענתו, במה עסקינן?

כל התרופות נשוא ההרשעה הן תרופות פסיכואקטיביות עם פוטנציאל התמכרות. חלקן (פנטניל ופרקוסט) הם משככי כאבים אופייניים וחלקן (רטלין) - תרופה סטימולנטית.

והרי הנקבל הוא אורולוג, שנתן תרופות בכמות גדולה בתחום שאינו בתחום התמחותו, כטיפול כרוני - שהרי אין כל רשומה רפואית, וודאי לא כזו המצביעה על בעיה אקוטית או על מקרה רפואי מורכב אחד, ועל תיאום עם רופא שזה תחום התמחותו. כל זאת ללא מעטפת רב מקצועית המהווה חלק מטיפול בחולים עם כאב כרוני, ללא מעקב רפואי הולם ורצף טיפולי במקום מגוריו של החולה, כולל הערכה תדירה וחוזרת ע"י מומחים בתחום את הצורך הטיפולי בתרופות אלה תוך שקילת הסכנה להתמכרות ואף גרימת נזק. וזאת במיוחד, לאור המודעות הגבוהה ביותר בעולם בכלל ובארה"ב בפרט מהסכנה בשימוש בתרופות אלה והצורך בשימוש מוקפד וזהיר ביותר תוך הערכה מתמדת של סכנת ההתמכרות באדם הנוטל אותן, והעדפת משככי כאבים בעלי פוטנציאל התמכרות נמוך יותר.

נציין, כי ריטלין הינה תרופה סטימולנטית המשמשת בדרך כלל לטיפול בהפרעות קשב וריכוז, המוגדרת כ"סם" בפקודת הסמים המסוכנים (שבשל כך הוצבו כללים נוקשים והגבלות הן על הרישום על ידי רופא והן על הניפוק על ידי רוקח), וככזו - יש סכנת תלות והתמכרות, ובשימושים לא ראויים כסם ממריץ או כתכשיר להרזיה ובשילוב עם חומרים אחרים - או אפילו במצבים רפואיים שגרתיים כבעיות לבביות - תיתכן גם סכנת מוות, ובוודאי שאינה משמשת כתרופה להקלת סבלם של מטופלים עם כאב כרוני.

וכפי שצוין לעיל, היקף התרופות שנרשמו ונמכרו הינו גדול ביותר - 750 מרשמי נרקוטיקה בתקופה של כארבע שנים, מצב שאיננו סביר במרפאה שאין זה תחום מומחיותה.

זאת ועוד. העברת התרופות נעשתה באמצעות דואר ישראל כשבחבילות מצוין שמדובר בדוגמיות, דרך שהיא לא הדרך הנכונה למשלוח תרופות של הדואג לאיכותן, על אחת כמה וכמה התרופות לעיל הטעונות שמירה על טמפרטורות מתאימות ועל שלמותן ומניעת פירוקן.

ונוסף על כך, ברישום המרשמים וברכישתם בשני בתי מרקחת ספציפיים השתמש הנקבל בידע, בנסיון ובמעמדו כרופא מוכר כדי להפיס את דעתם של הרוקחים שמדובר בהליך תקין כאמור בכתב האישום, ובכך אף גרם לעמיתיו במערכת הרפואית להכשל.

אנו דוחים, איפוא, את טענת הנקבל כי מדובר על סיוע בתום לב לחולים שהכיר וטיפל בהם בעבר או חולים הנזקקים לתרופות שאינן זמינות עבורם (או אינן באיכות טובה) במקום מגוריהם.

5.5. נבהיר, כי אין לגזור גזירה שווה לעניין אמצעי המשמעת בהליך זה מעמדת התביעה בהליך הפלילי בכל הנוגע לעונש הראוי שיש לגזור על הנקבל שם, ושאינו חמור ביותר (לפי פרוטוקול הדיון מיום 9.11.2021 בעניין הסדר הטיעון, הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי בן 12 חודשי מאסר בפועל וקנס של 707,068 ₪), שהרי לשני ההליכים תכלית שונה.

5.6. מעשיו של הנקבל, התנהגותו הנוגעת לליבת העיסוק הרפואי, ללא ספק פוגעים בייעודו ובתדמיתו וכבודו של מקצוע הרפואה, יש בהם מעילה באמון הציבור ברופאים ובמסמכים ומרשמים רפואיים, כולל ביחסים שבין עמיתים במערכת הרפואית, ויש בכך כדי לזרוע בציבור תחושה כי אין לסמוך על מרשמים ומסמכים של רופא.

יש באלו השפעה על המשך תפקודו המקצועי והשלכה על רמה רפואית-מקצועית ראויה המקרינה במישרין על שלום האדם ועל חיי אדם, כדברי השופטת פרוקצ'יה לעיל.

התנהגותו של הנקבל באופן עקבי ושיטתי לאורך תקופה של כארבע שנים - לא מעידה חד פעמית - ברישום ואספקה של תרופות פסיכואקטיביות עם פוטנציאל התמכרות, ללא תיעוד ורישום המספקים לכך ביסוס רפואי, מעוררת סכנה לציבור מהישנות מעשיו אם יוחזר לו רישונו בעוד שנתיים בלבד. על אחת כמה וכמה בהתחשב במצב הרפואי שלו טוען הנקבל (נכון לעת הזו) ושבשלו הוצהר בפנינו שלא יעסוק ברפואה גם אם יוותר הרישיון בידיו, משום שאינו מוכן לסכן מטופלים בשל נסיבות אישיות רפואיות, למעט אפשרות שיעסוק ברפואה במתן חוות דעת ועבודה במוסד מפוקח (וזאת מבלי שהוועדה תכנס לשאלה אם מצבו הרפואי או כושרו הנפשי או הגופני מונעים ממנו לעסוק ברפואה, שאלה שאינה לפתחה של ועדה זו).

עם כל ההבנה לתחושותיו האישיות של הנקבל, כבודו העצמי והמשמעות המנטלית והמוראלית שבביטול רישונו בשל מעשיו נשוא ההליך הפלילי וקובלנה זו, אין לו להלין אלא על עצמו. אלו היו צריכים לעמוד לנגד עיניו קודם למעשיו, ובנסיבות העניין, אין הם שיקולים שעל הוועדה לשקול לזכותו בהמלצתה על אמצעי המשמעת.

כדברי כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב בהחלטה 9-18 בעניין דר' יעקב מושל בגין העלמות מס: "... אין מדובר, איפוא, בכשלון מקרי וחד פעמי, אלא בסדרת עבירות חמורות שבוצעו בשיטתיות ובעקביות... ואין ספק גם בעיניי, כי מן הראוי להעדיף במקרה זה את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנקבל. מצערת העובדה, שהנקבל לא נתן דעתו לאפשרות הפגיעה בשמו הטוב ולמצב הקשה אליו נקלעה משפחתו כתוצאה מהתנהלותו הנלוזה – וזאת בטרם (ההדגשה במקור) ביצע

את העבירות לאורך שנים הרבה".

5.7. לפיכך, לדעתנו, הפסקת עיסוקו של הנקבל ברפואה, ביטול רשיונו של הנקבל, הוא אמצעי המשמעת המתאים בנסיבות המקרה.

לאור כל האמור לעיל אנו ממליצים לכב' השר לקבוע כי הנקבל, דר' ישראל לוין, עבר עבירת משמעת כאמור בסעיף 41(5) לפקודה, וממליצים על ביטול רישיונו.

ד"ר יואב גרונוביץ נציג ההסתדרות הרפואית	ד"ר איריס לייטרסדורף - יו"ר נציגת המנהל הכללי	עיריית אלטשולר, עו"ד נציגת היועץ המשפטי לממשלה
---	---	--

דר' ישראל לוין בדמ 21 11 8 דין וחשבון